

СУЧАСНА ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ МЕДИЦИНИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.

*Шарлай Н.М., Міщенко І.В., Коковська О.В., Юдіна К.Є.
Полтавський державний медичний університет, Полтава*

На сучасному етапі розвитку вищої медичної освіти та системи охорони здоров'я України спостерігається чимало важливих нововведень, покликаних наблизити відповідні аспекти життя нашої держави до високого цивілізаційного рівня, збагатити нашу медицину все новими досягненнями, що дозволять поліпшити якість життя населення, підвищити його тривалість.

Враховуючи потребує сьогодні, а саме професійна підготовка майбутнього фахівця визначається сформованістю його професійних і особистісних якостей. Очевидним є факт, що не лише сума знань, умінь і навичок, а також компетенти, практичного досвіду та професійно-етичних якостей є показником ґрунтовно і різнобічно підготовленого спеціаліста. На тлі поліпшення технологічного складника медичної освіти не втрачають значущості й питання духовності, світогляду, внутрішнього світосприйняття.

Отже, підготовка молодих фахівців, майбутніх медиків, до свідомої трудової діяльності в нових умовах та допомога їм проявити свої професійно важливі якості є одними із головних завдань вищих медичних навчальних закладів. На сьогоднішній час, як і колись залишається завдання забезпечення високого рівня підготовки кожного лікаря як фахівця, здатного надати відповідну допомогу кожному, хто цього потребує. Це завдання стосується не тільки змісту професійної складової навчання, а вимагає системного педагогічного впливу на особистість майбутнього лікаря як людини, що повинна сприйматися пацієнтом і бути в дійсності взірцем доброзичливості, уважності, відповідальності та інших гуманних якостей.

Визнання медичної етики важливим складником підготовки фахівця вимагає від лікаря постійної ретельної роботи над собою не лише у професійному, а й у моральному плані. На нашу думку, етична підготовка і виховання на принципах професійної честі, гуманізму, людської порядності та відповідальності передбачає врахування особливостей в освітньому процесі вищої медичної школи. В першу чергу потрібно пам'ятати, що медичний працівник є особистістю, яка покликана служити людям та рятувати їм життя. Такими загальними якостями як професійні якості, моральні цінності та комунікативні навички, повинен бути наділений кожний медичний працівник, які повинні ще закладатися в медичних закладах освіти.

Безперервний фаховий розвиток в умовах сьогодення є професійним обов'язком кожного лікаря та головною передумовою підвищення якості вищої медичної освіти загалом. Саме процес оновлення освіти в медицині має спрямовуватися на поєднання

зусиль трьох органічно пов'язаних складників: держави, медичного закладу вищої освіти та самого лікаря. Лише таке поєднання забезпечить виконання головного завдання вищої медичної школи – підготовки та формування фахівця високого ґатунку, котрий може реалізувати свої знання на практиці [2].

Перехід освітньої теорії у практику, безперервна освіта та саморозвиток і самовдосконалення студентів стали провідними, невід'ємними складниками моделі професійної підготовки лікаря XXI століття. Професіоналізм лікаря зазвичай розглядається у двох основних аспектах, що тісно пов'язані між собою – процесуальному та результативному. Причому неодноразово доведено, що позитивний результат лікування буде більш швидким і надійним за умови здатності лікаря до взаємодії з пацієнтом, його вміння викликати довіру до себе загалом і своїх професійних рішень зокрема.

Сутність комунікативної толерантності полягає в умінні лікаря переносити суб'єктивно небажані, неприйнятні для нього індивідуальні особливості пацієнтів, негативні якості. У лікаря хворий може викликати різні відчуття, подобатися або не подобатися, може бути приємний або неприємний, але у будь-якому випадку психологічна підготовка лікаря повинна допомогти справитися з ситуацією, запобігти конфлікту або виникненню неформальних відносин. Медичний працівник має бути освіченим, самостійним у прийнятті рішень, відповідальним за результати своєї діяльності, гармонійно розвиненим, володіти науковим стилем мислення, усвідомлювати свою подальшу діяльність в умовах високотехнологічного суспільства в гармонії з навколишнім середовищем. Важливою є зацікавленість медичного фахівця своєю професією, любов до неї, терпіння і цілеспрямованість, поєднання рішучості з обачливістю.

Отже, формування професійно важливих якостей майбутніх медиків починається у період навчання у вищому навчальному закладі, що співпадає з початком становлення його особистісної зрілості. Професійно важливі якості виражаються передусім у здатності орієнтуватися у складних клінічних ситуаціях, спроможності ефективно вирішувати професійні завдання, протистояти психологічним труднощам.

Література

1. Шарлай Н. М., Соколенко В. М., Весніна Л. Е., Федотенкова Н. М. Професійна компетентність фахівців у галузі охорони здоров'я// Біологічні, медичні та науково-педагогічні аспекти здоров'я людини : матеріали Міжнар.наук.-практ. конф. (21-22 жовтня 2021 р., Полтава) / За загальною редакцією проф. Пилипенка С. В. Полтава : Астрія, 2021. С. 74-77.
2. Професійна компетентність науково-педагогічного працівника як важлива складова якості вищої медичної освіти / О. В. Коковська, І. В.

Мищенко, Г. П. Павленко, К. Є. Юдіна // Актуальні питання контролю якості освіти у вищих медичних навчальних закладах : матеріали наук.-практ. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 22 березня 2018 р. – Полтава, 2018. – С. 125–127.

ПЕРЕДУМОВИ ЯКІСНОГО ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ ТА ОСНОВ ЗДОРОВ'Я (З ДОСВІДУ ВЧИТЕЛІВ МІСТА КРЕМЕНЦЯ)

*О. К. Галаган, В. В. Шворак
Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна академія ім. Тараса Шевченка
2000vitabalanda@gmail.com
O. Halahan, V. Shvorak*

Annotation: The article analyzes the experience of teachers of Kremenets on the factors of effective implementation of innovations in the lessons of biology, ecology and basics of health. The basic prerequisites for the qualitative application of innovative technologies that affect the educational process are described.

Key words: innovation, experience, innovative technologies, educational process, lesson, implementation, prerequisites, effectiveness.

Не можна не погодитися, що впродовж останніх трьох років інновації стрімко заповнили всі галузі соціального життя. Особливий вплив ми спостерігаємо за значенням впровадження цих технологій в освітній процес. Наразі навчання стало неможливим без застосування передових інноваційних технологій, зокрема методів навчання з використання попередньо згаданих засобів. Усі заклади освіти активно застосовують та модернізують навчальний процес. Зокрема школи, намагаються повністю переформатувати хід уроків задля покращення ефективності засвоєння знань, а також збільшення результативності співвзаємодії вчителів та учнів.

На рубежі XIX-XX століть американський філософ, психолог і реформатор освіти Джон Дьюї (1859-1952) обґрунтував прогресивну на той час дидактичну систему, яка отримала назву концепції педоцентризму (дослівно перекладається як "дитина в центрі навчання"). У цій системі навчання розглядається з точки зору того, хто навчається - як процес пізнання. Педоцентричний напрям дидактики усуває вчителя з авансцени навчального процесу і зосереджує увагу не на методах діяльності вчителя, а на психологічних закономірностях розвитку учня в процесі навчання[1].

Варто зазначити, що природничі дисципліни та предмети оздоровчого характеру в школах, зокрема, біологія, екологія та основи здоров'я, мають науково-пізнавальний характер. Для покращення ефективності та якості навчання вчителями масово застосовуються інноваційні технології навчання.

Проаналізувавши досвід роботи вчителів м. Кременця: